

indimellem, hvor der ikke er gaver hele vejen. Det opdager vælgerne jo, og det ved de også godt, og derfor kan jeg kun sige, at det ville have været interessant at se, hvordan Venstre havde indfriet de løfter for 30 mia. kr., som de udstedte før valget.

Løfter i en valgkamp er en sag mellem vælgerne og politikerne, og dommen falder så, næste gang der er folketingsvalg.

Regeringen og dens grundlag og den måde, den arbejder på herinde, er en sag mellem regeringen og Folketinget. Det synes jeg Enhedslisten har blandet grundigt sammen, men jeg synes, vi har haft en spændende og en god debat, og lad os så komme videre.

Kim Behnke (FP):

Lad mig starte med at komme med en indrømmelse til hr. Frank Aaen.

Da vi første gang hørte om hr. Frank Aaens projekt, nemlig det projekt, der gik ud på, at Folketinget skulle have en forespørgselsdebat om regeringen, statsministerens manglende overholdelse af valglofter, så så vi en mulighed for, at den forespørgselsdebat kunne give noget ekstraordinært, nemlig en forespørgselsdebat, hvor vi sluttede med at konstatere, at regeringens parlamentariske grundlag ikke længere var eksisterende, og at hr. Frank Aaen havde vist så meget mandsmod, at hr. Frank Aaen og Enhedslisten havde været parat til at drage den ultimative konsekvens i form af en vedtagelse i Folketinget, hvor man nemlig væltede regeringen.

Men der gik jo ikke ret lang tid, før vi i dagspressen kunne få kendskab til, at hr. Frank Aaen bare var ude på at uddele sådan en lidt halvblød Enhedslistenæse til statsministeren. Statsministeren skulle have lidt skældud, men heller ikke mere.

Da vi så det første udkast, hr. Frank Aaen havde til, hvad der så skulle vedtages i dag, ja, så gik det op for os, at det egentlig ikke engang var en lidt halvblød næse. Nej det var mere et spørgsmål om, at hr. Frank Aaen kunne føre den røde fane højt og flot og erklære til de mange frafaldne socialdemokratiske vælgere, at de kunne falde til ro i Enhedslistens lejr.

Vi anbefalede Enhedslisten, at man udbyggede vedtagelsen og tog nogle af de områder med, hvor der også er store problemer, nemlig spørgsmål omkring hjemløse, spørgsmål omkring sindslidende, der ikke kan få enestuer,

selv om regeringen har lovet, at den vil gøre noget ved det.

Men selv ikke engang det, som burde være indlysende fornuftigt, kunne finde vej ned på Enhedslistens og hr. Frank Aaens forslag til vedtagelse for i dag. Hvorfor? Ja, fordi hr. Frank Aaen og Enhedslisten i virkeligheden ikke har mod til at gøre det, de burde gøre, nemlig trække tæppet væk og ikke længere være regeringens parlamentariske grundlag. De forsværgelser, vi har hørt i dag fra Enhedslisten om, at man ikke rigtig er regeringens parlamentariske grundlag, står jo ikke særlig troværdigt oven på dagens debat.

At Enhedslisten så har fuldstændig ret i deres kritik af regeringen, ja, det er jo så fuldstændig evident. Allerede da den nuværende statsminister blev statsminister, erklærede han meget modigt, at nu skulle vi have moralens årti. Nu skulle der føres en anstændig, ordentlig politik i Danmark, og det lå flot som nyfalden sne oven på kaosset efter en borgerlig regering, der strandede på spørgsmålet omkring tamilsagen.

Men måned efter måned, år efter år har vi jo oplevet, at i de 6 år, der er gået – det er ganske vist ikke et årti – har vi haft den ene skandale efter den anden. Topmålet var dog forud for valget i marts måned. Da statsministeren i almindelig panik over, hvad vej meningsmålingerne gik og udsigten til ikke længere at skulle være statsminister, så sig rundt i det politiske landskab: Hvad kan vi så gøre for at redde nogle ekstra mandater hjem, nogle ekstra stemmer?

Der blev der jo afgivet løfter i et sådant omfang, som sjældent er set før. Men ikke nok med, at der blev afgivet løfter, det blev ved samme lejlighed hævdet, at oppositionen havde helt andre planer for det danske samfund. Og det var dér, at snoren knækkede, og det var derfor, at statsministeren måtte ud i et så lidet troværdigt ærinde som at sige undskyld til den danske befolkning. Der var bestemt noget at undskylde, der var nemlig grund til at undskylde, at man havde været så uforskammet og ubehagelig og så urimelig og så uretfærdig i en valgkamp, som tilfældet var.

Hører vi så statsministerens forsvarstale i dag, ja, så må man også undre sig over, at statsministeren ikke snart har lært at lade være med at komme med de mange usammenhængende påstande. Folk skal blive længere på arbejdsmarkedet, siger statsministeren i dag. I morgen skal Folketinget behandle et lovforslag om at nedsætte pensionsalderen fra 67 til 65 år. Der er